

மானாவாரி மனிதர்கள் நாவலில் நாட்டுப்புறக்கூறுகள்

சு.அபிலா சுந்தரி,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
ஒப்பிலக்கியத்துறை, தமிழியற்புலம்,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் நாவல்களில் நாட்டுப்புறவியல் சார்ந்த செய்திகள் பின்னி பிணைந்துக் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் சூர்யகாந்தன் என்ற படைப்பாளர், மானாவாரி மனிதர்கள், கிழக்குவானம், அம்மன்பூவோடு, விதைச்சோளம், பூர்வீகபூமி போன்ற பல்வேறான நாவல்களை எழுதியுள்ளார். அதில் ‘மானாவாரி மனிதர்கள்’ என்னும் நாவலில் காணப்படும் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகளை ஆராயும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

முன்னுரை

நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாடுகளையும் நம்பிக்கைகளையும், இலக்கியங்கள் வாயிலாக காண முற்படுவதே நாட்டுப்புறவியலாகும் மக்களின் எண்ணங்களை வெளிப்படையாகக் காட்டும் கண்ணாடியாக நாட்டுப்புறக்கூறுகள் அமைந்துள்ளன. நாவலாசிரியர்கள் தங்கள் படைப்புக்கள் வாயிலாக நாட்டுப்புறம் சார்ந்த கூறுகளை வெளிக்கொணர் முற்படுகின்றனர். அவ்வகையில் சூர்யகாந்தன் தனது நாவல் வழியாக கூறும் நாட்டுப்புறம் சார்ந்த செய்திகளை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நாட்டுப்புறவியல் பொருள்

நாட்டுப்புறவியல் என்பதற்கு “மானிடவியல் முறையில் நாட்டுப்புறவியல் என்ற வார்த்தைக்குப் புராணக் கதைகள், கட்டுக்கதைகள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் கலையின் பாற்பட்ட கணக்கற்ற கூறுகள் போன்றவைகளைப் பற்றிய அறிவு என்று பொருள் கொள்ளலாம்”¹ என்று பொருள் கூறுகிறார் வில்லியம் பாஸ்கம்.

அவ்வகையில் சூர்யகாந்தனின் ‘மானாவாரி மனிதர்கள்’ என்னும் நாவலில் மேற்கண்ட நாட்டுப்புறக் கூறுகள் விரவிக்கிடக்கின்றன. அவற்றை பின்வருமாறு கட்டமைக்கலாம்.

- பாடல்கள்
- நம்பிக்கைகள்
- பழமொழிகள்
- வழிபாடு
- விழாக்கள்
- சடங்குமுறைகள்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

நாட்டுப்புறத்தில் காணப்படுகின்ற மக்களால் பாடப்படுகின்ற பாடல்கள் நாட்டுப்புற பாடல்களாகும். இப்பாடலை இயற்றியவர் யார் என்று அறிய முடியாது. தோன்றிய காலத்தையும் எளிதாக கணித்து விட முடியாது. நாட்டுப்புற பாடல்கள் மக்களின் வாழ்வியலோடு தொடர்புடையதாகவும், அவர்களின் அன்றாட செயல்களில் பின்னி பிணைந்தவையாகவும் அமைந்துள்ளது. இதனை “நாட்டுப்பாடல், நாடோடிப் பாடல், நாட்டார் பாடல், வாய்மொழிப் பாடல், பாமரர் பாடல், பரம்பரைப் பாடல், கிராமியப் பாடல், கல்லாதவர் பாடல், மக்கள் பாடல், ஏட்டில் எழுதாக் கவிதை, மலையருவி, காட்டுப்பூக்கள், வனமலர், காற்றிலே மிதந்த கவிதை என்றெல்லாம் நாட்டுப்புறப் பாடலை அழைக்கின்றனர்”² என்று சு.சக்திவேல் தமது நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 03 Issue: 02

April to June 2021

www.irjtsjournal.org

சூர்யகாந்தன் நமது நாவலில் தெய்வ வழிபாட்டுக்குரிய பாடல், மழைப்பாடல், வாழ்த்துப்பாடல் போன்றவை சார்ந்த பாடல்களை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

மழைப்பாடல்

நாட்டுப்புறத்தில் உள்ள பெண்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி மழை பெய்யாத காலங்களில் வருண பகவானிடம் மழை வேண்டிப் பாடும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. இதனை நாவலாசிரியர் தனது நாவலில் பதிவு செய்துள்ளார். நரிக்குறவர் இனப் பெண்கள் மழை இல்லாத காலங்களில் மண்சட்டிகளை ஏந்தியபடி மழைச்சோறு வாங்குவதைப் பின்வரும் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

“ கோடை அழிய வேணும்

கொள்ளை மழை பெய்ய வேணும் !

மாவு கொதிக்க வேணும்

குழந்தை பசியாற வேணும்.... !

புள்ளை பசியாற வேணும்.... !3

ஏன்ற பாடலை பாடிக்கொண்டு ஊரைச் சுற்றி வந்ததாக அறியமுடிகிறது.

வாழ்த்திப் பாடும் பாட்டு

இறந்தவரின் வீட்டின் முன் பாடும் பாடல் வகைகளில் அமைந்தவையாகும். இரண்டு ஊது கொம்புகளை உயர்த்தி இழவு வீட்டைப் பார்த்து ஊதிவிட்டு... தப்பட்டை கொட்டிக் கொண்டு வட்டமாய் சுற்றி வந்து ஆடும் பாடல். நாவலில்

“லோகியம் லோகியம் !

பொறுமைக்குத் தருமரு

அழகுக்கு மன்மதரு

கொடைக்கு கர்ணரு

வில்லுக்கு அர்ச்சுனரு

வீரத்துக்கு பீமரு

.....

நும்மளுக்குப் பண்ணுன தான தருமம்

ரெண்டு ரூபா ! ரெண்டு ரூபா!

லோகியம் லோகியம் ”4 என்று கையை

உயர்த்தியபடி பறையைக் கொட்டி வாழ்த்துப் பாடல் பாடியதாக நாவல்

சுட்டுகிறது.

ஓப்பாரிப் பாடல்

தாய், தந்தை, கணவன், பிள்ளை, உற்றார், உறவினர் எவரேனும் இறந்துவிட்டால் அவரை பற்றிய உணர்வுகளை தனது பாடலின் வாயிலாக பாடும் மரபு தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்துள்ளது. இதன் வாயிலாக தனது ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

மானாவாரி மனிதர்கள் நாவலில் ராமாத்தாள் தனது தந்தையின் சாவை எண்ணி பழனியம்மாளின் தோளில் சாய்ந்தபடி

“ ஏறக்கியுட்டா எறும்புகடிச்சுப் போடும்னு

வாரியெடுத்து வன்னுத முத்தங்குடுத்தீங்களே !

மண்ணுல உட்டா மாத்துக் கொறஞ்சு போகும்னு

மார்மேல போட்டு வளர்த்துனீங்களே!” 5 என்று

பிலாக்கணம் இட்டு அழுததாக, பாடல் அமைந்துள்ளது.

தெய்வத்தின் மீது பாடும் பாடல்

பெரியசாமி பழனி மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகப் பெருமானை நினைத்து மனம் உருகிப் பாடும் பாடலை ஆசிரியர் தனது நாவலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

“ ஏறாத மலையேறி எருது ரெண்டும் தத்தளிக்க

பாராமல் கைகொடய்யா - பழனி மலை ஆண்டவனே !6

இப்பாடலின் வாயிலாக பெரியசாமி தனக்கு முருகப்பெருமான் ஆறுதலை தர வேண்டும் என்று எண்ணிக்கொள்வதாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள்

நம்பிக்கைகள் என்பது மக்களால் வழிவழியாக நம்பப்பட்டும் பாதுகாக்கப்பட்டும் வருகின்ற ஒரு செயல் ஆகும். இதனை “ நம்பிக்கைகள், மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு அம்மக்கள் சமுதாயத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மனிதனின் தன்னல உணர்வும், சமுதாய உணர்வுமே நம்பிக்கைகளை வளர்த்து வருகின்றன. நம்பிக்கைகள் காலம்காலமாகத் தொடர்ந்து வரக் காண்கிறோம்”7 என்ற செய்திகள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். மேலும் “மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் இவை முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. மனித வாழ்வின் சாரதியாக விளங்குகின்ற நம்பிக்கைகள் ஒரு தலைமுறையினிடமிருந்து மற்றொரு தலைமுறையினருக்கு மரபு வழியாக வழங்கப்படுவதாகும்”8 என்ற கருத்தும் இருப்பதை காண முடிகிறது. நாவலில் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளாக சகுனம் பார்த்தல், நல்ல சகுனம், கெட்ட சகுனம், மழைச்சோறு வாங்குதல், பறைக்குளித்தல், சத்தியம் செய்தல், பூக்கேட்டல் போன்ற பல்வேறானவைகள் காணப்படுகிறது.

வேலம்பாளை மக்கள் செம்போத்துப் பறவையை நல்ல சகுனமாக எண்ணுவதை “ நம்மோட கொலத்துக்கு இந்தச் செம்போத்துத்தா அடையாளம்டா கண்ணு! இதையெ நாம எங்க கண்டாலும் மனதுக்குள்ள கும்புட்டுக்க வேணும். ஒரு சிறு கல்லை எடுத்துங் கூட இதுல மேலெ எறியப்படாது! இதெ யாராச்சும் விரட்டுனாக் கூட அவிகளை நாம தடுக்கோணும் ! இது எங்க குடியிருந்தாலும் அந்தப் பக்கத்துக்காடு கரையெல்லாம் நல்லா வெளையும்”9 என்ற செய்தி மூலமாக தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. தீய சகுனமாக “முள்ளம்பன்றியின் முள்ளை எந்த வீட்டில் வைத்திருந்தாலும் அந்த வீடு நிம்மதியிருந்து கலவரத்துக்கு ஆட்பட்டுப்போகும் என்கிற அபிப்பிராயம்

அழுத்தமாக இருந்தது”¹⁰ என்ற செய்தி வாயிலாக நாவல் முள்ளம்பன்றியின் முள்ளை தீய சகுனமாகவும், சேலையில் தீப்பற்றி எரிதல், தேனிக்கள் கூடு கட்டுதல் போன்ற பலவற்றை தீய சகுனமாக நாவல் பதிவு செய்துள்ளது.

பல்லி சகுனம்

நாட்டுப்புற மக்களின் நம்பிக்கைகளில் பல்லி சத்தமிடுவதையும் சகுனமாக கணக்கில் கொள்வதாக உணரமுடிகிறது. இதனை சு.சக்திவேல் “ பல்லி சகுனம் என்பது சொல்பலன், விழும்பலன், என இரண்டு வகைப்படும். பல்லி சொல் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு பலன் சொல்லுவர்” ¹¹என தமது நூலில் குறிப்பிடுகிறார் . குர்யகாந்தன் தனது நாவலில் “ மேல் முகப்பிலிருந்து ச்ச்..ச்ச்.. என பல்லி சத்தமிட்டுச் சென்றது. பல்லி சகுனம் சொல்லுது! இது நல்லதுதானாங்களை மச்சா? நேரா....தலைக்கு மேலால தானொ சொல்லுச்சு. இந்த திண்ணைக்கு மேலெயிருந்து எங்கெ சொன்னாலும் ஒன்னும் தப்பு வராது”¹² என்று மருதமுத்து தன் மனைவியிடம் கூறுவதாக மானாவாரி மனிதர்கள் நாவலில் பல்லிசகுனம் பற்றிய செய்தி காணப்படுகிறதுபறைகுளித்தல்

பறைகுளித்தல் என்பது சாமியாடி குறி சொல்லும் செயலாகும். வேலம்பாளையத்து மக்கள் ஆலாந்துறைக்கு மேற்கே உள்ள காட்டில் பறைகுளித்தல் கேட்கப் போவது வழக்கம். இதனை “ சாமி கேட்கப் போனவர்கள் எல்லாம் வெளியே வாசலில் அமைதியாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க உள்ளே பறைகுளித்தல் என்னும் காரியம் நடைபெறுகிறது. சங்கிலியோடு இணைக்கப்பட்ட முறம் ஒன்றில் சாம்பல் பரப்பப்பட்டிருக்க பூசாரி பட்டபென்று அதை அடிக்கிற ஒலி கேட்கிறது. ஆந்த பொம்பிளை சுரைப்புடைக்குள் பல கரப்பாசிகளையும், கும்மிணிகளையும் போட்டு ஜல ஜல ஜல என்று குலுக்குகிறாள். இவ்விரு சப்தங்களும் ஒன்றாகி அருள் வந்த அந்தப் பூசாரி ஓங்காரமிட்டு ஆடுகிற குரல் கிளம்புகிறது. வெளியே இருப்பவர்களைப் போர் சொல்லி ஒவ்வொருவராகக் கூப்பிட்டபடி உள்ளேயிருந்து கரடு முரடான புரிந்தும் புரியாத இருளர் மொழியில் பூசாரி குறி சொல்லுகிறான்”¹³ என்னும் செய்தி வாயிலாக பறைகுளித்தல் நிகழ்வின் அறியலாம்.

பூக்கேட்டல்

சுப காரியம் தொடங்கும் போது கோவிலுக்குச் சென்று பூப் போட்டு கேட்கும் பழக்கம் நாட்டுப்புற மக்களிடையே காணப்படுகிறது. நாவலில் பொன்னப்பன் “ குத்தகைக்குத் தோட்டம் பிடித்துப் பண்ணையம் பண்ணப் போகிற யோசனையின் பேரில் பூக்கேட்டதற்கு அவன் கேட்ட படியே ‘வெள்ளைப்பூ’ கிடைத்துவிட்டதாக சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டு ஊர் வந்து சேர்ந்ததாக நாவல் பதிவு செய்கிறது”¹⁴இதனால் பூக் கேட்டலின் வாயிலாக தெய்வம் நல்லனவற்றை தெரியப்படுத்தும் என்னும் நம்பிக்கை இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

மழைச்சோறு வாங்குதல்

நாட்டில் மழை பெய்யாது இருக்கும் சமயங்களில் குறவர் இனப் பெண்கள் வீடு வீடாகச் சென்று கைகளில் மண்சட்டிகளை ஏந்தியபடி ஊர் ஊராகச் சென்று மழைச்சோறு வாங்குவர். இதனால் மழை பெய்யும் என்ற நம்பிக்கை ஊர் மக்களிடையே காணப்படுகிறது. “ அம்மா , தாயே, மழைச்சோறு போடுங்க தாயே” எனக் கலையங்களில் வாங்கினர் ¹⁵என்றும், “ என்ன புள்ளைகளா எல்லா மழைச்சோறு எடுக்கற காலம் வந்துடுச்சா? ம்..எடுங்கோ !! உங்க கூப்பாட்டே கேட்டுனாலும் ஆகாசம் கண்ணெத் தொறக்கட்டும்”¹⁶ என பெரியசாமி சோறு ஊற்றிக் கொண்டே சொல்லுவதாக நாவல் பதிவு செய்கிறது. இதன் வாயிலாக மழைச்சோறு வாங்கினால் மழை வரும் என்ற எண்ணம், நம்பிக்கை இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

நாட்டுப்புற மருத்துவம்

குழந்தைகளுக்கு சளி, காய்ச்சல் வந்தால் மருந்தாக முயலின் கழிவு பயன்படுவதாக நாவலாசிரியர் பதிவு செய்கிறார். ராமாத்தாளின் பாதங்களில் மொசப் புழுக்கைகள் சில மிதிப்பட்டன. “ பொழுது வழந்தப் பறந்தா... மொசலுக் மேய்ச்சலுக்கு..கீழே காடுகளுக்குப் போகும்.... அதுக என்னங்குது நம்ப பேச்சுச் சத்தங்கேட்டா வழந்தடிச்சிட்டு ஓடிப்போயிரும் !மின்னத்தப் போல மொசலுகளும்.. நெறையா..இப்ப இல்லெ...கொழந்தைகளுக்கு

இதப் போட்டுப் பொகைப்புடிச்சா.. காய்ச்சலு, சளி எதுமு அண்டாது.17 என்ற செய்திகள் வாயிலாக மருத்துவம் சார்ந்த நம்பிக்கையை உணரலாம்.

பழமொழிகள்

பழமொழிகள் வாயிலாக ஏதேனும் ஒரு செய்தியை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த முடியும். பழமொழிகள் பற்றிய விளக்கத்தை தமது நூலில் “பழமொழி என்ற சொல்லே மிகப் பழமையானவற்றை உணர்த்துவதாகும். பலரது அறிவையும் ஒருவரது நுண்ணுணர்வையும் அறிய முடியும் . அறிவின் சுருக்கமே பழமொழி எனலாம். பழமொழி மக்களது வாழ்வுடன் வாழ்வாகப் பின்னிப் பிணைந்து விட்டன. பழமொழி மூலம் மக்களது பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் அறிந்து கொள்ளலாம்”18 என்று சு.சக்திவேல் குறிப்பிடுகிறார். சூர்யகாந்தன் தனது நாவலில் கொங்கு நாட்டு மக்களின் பேச்சுநடையில் வெளிப்படும் பழமொழிகளைக் கையாண்டுள்ளார். “மேட்டாங்காட்டை உழுதவனும் கெட்டான் , மேனாமினிக்கிய கட்டுனவனும் கெட்டான்”19 “கலயங்கீழே வழந்து மண்ணுல போன பாலும் நம்ப கையெழுட்டுப் போன காடுமுழுமும் ஒண்ணு”20 , “வளர்த்துன கெடாயி மார்லெ பாஞ்சாப்பில்”21போன்ற பழமொழிகள் உட்பட பல பழமொழிகள் காணப்படுகின்றது.

முடிவுரை

சூர்யகாந்தனின் ‘மானாவாரி மனிதர்கள்’ என்னும் நாவலை மண் மணம் வீசுகின்ற நாவலாகவும், மக்களுக்கான நாட்டுப்புறக் கூறுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு படைப்பாகவும் படைத்துள்ளார் என்பதை இக்கட்டுரை வாயிலாக தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. நாவலாசிரியர் தமது இலக்கிய அறிவை, வட்டாரம் சார்ந்த நடையை பின்பற்றி நாவலை படைத்துள்ள விதம் சிறப்புற அமைந்துள்ளது. மேலும் கொங்கு வட்டாரம் சார்ந்த சாயலை நாவலில், பாத்திர உரையாடலில் காண முடிகின்றது. வாய்மொழிக்கு ஆசிரியர் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தை இக்கட்டுரை வாயிலாக உணரமுடிகின்றது. மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் பழமொழிகள், நம்பிக்கைகள், சகுனங்கள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைத்துள்ளது எனக் கொள்ளலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1] William Bascomm, Standard Dictionary of Folklore, P,398
- [2] சு.சக்திவேல்,நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, ப.28
- [3] சூர்யகாந்தன், மானாவாரி மனிதர்கள்,ப.144
- [4] மேலது ப.75
- [5] சூர்யகாந்தன், மானாவாரி மனிதர்கள் .ப.78-79
- [6] மேலது .ப.120
- [7] சு.சக்திவேல், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு,ப.188-189
- [8] lakshmanan chettiyar, Folklore Of Tamilnadu P,58,59
- [9] சூர்யகாந்தன், மானாவாரி மனிதர்கள்,ப.107
- [10] மேலது .ப.136
- [11] சு.சக்திவேல், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு,ப.215
- [12] சூர்யகாந்தன், மானாவாரி மனிதர்கள் ப.36
- [13] மேலது,ப.116
- [14] மேலது,ப.109
- [15] மேலது,ப.144
- [16] மேலது, ப.145
- [17] மேலது, ப.48
- [18] சு.சக்திவேல், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, ப.105
- [19] சூர்யகாந்தன், மானாவாரி மனிதர்கள்,ப.57

[20] மேலது ப. 123

[21] மேலது, ப.118

துணைநூற்பட்டியல்

[1] சூர்யகாந்தன்,மானாவாரி மனிதர்கள், மீனாட்சி புத்தகநிலையம், மதுரை, டிசம்பர் ,1999

[2] சு.சக்திவேல், நாட்டுப்புறவியல்ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை